

1.

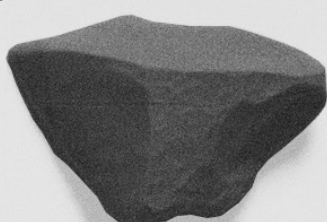
8.

2.

3.

4.

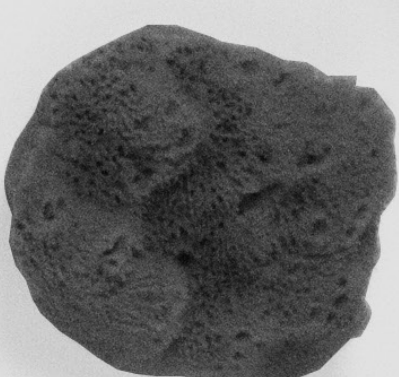
5.

6.

7.

9.

10.

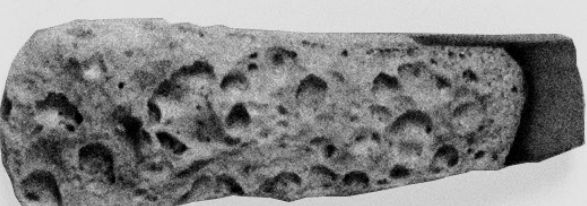
11.

12.

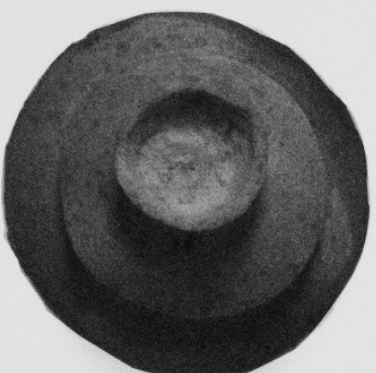
13.

14.

15.

17.

19.

16.

18.

20.

21.

22.

Ceramics and Performance: Anthology of Cracks

Η περφόρμανς *Anthology of Cracks* είναι το έργο της τελευταίας συνεργασίας του εικαστικού Χρήστου Δεληδήμου με την ερμηνεύτρια Νάνου Σταματοπούλου. Το εν λόγω έργο, στο σημείο συνάντησης περφόρμανς και κεραμικής τέχνης, παρουσιάζεται ως μία εν κινήσει αναπαράσταση που μελετά τις σχέσεις σώματος-αντικειμένου, κίνησης-χώρου. Η διαγώνιος που τέμνει τις αγωνίες των δύο καλλιτεχνών εντοπίζεται στην εργαλειακή χρήση του σώματος του εικαστικού καλλιτέχνη για την παραγωγή του αντικειμένου, σε συνάρτηση με την επιτελεστική προσέγγιση του ερμηνευτή, όπου το σώμα είναι ταυτόχρονα εργαλείο και αντικείμενο.

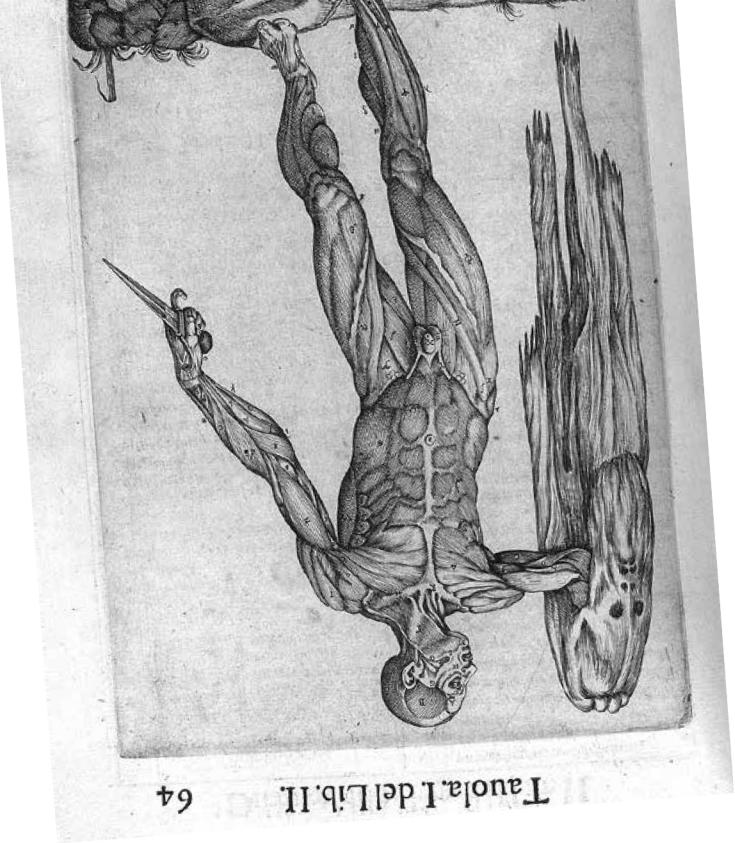
Στα σχέδια του Χρήστου Δεληδήμου παρουσιάζονται πάντα μυθολογικοί κόσμοι με μία εκλεκτή συγγένεια ορυκτών τοπίων και οργανικών σωμάτων. Τα απόκοσμα βράχια αναπτύσσονται σε σαρκικές προεκτάσεις, καθιστώντας αδιάκριτα τα όρια μεταξύ έμψυχου και άψυχου. Στην ανάπτυξη αυτών των αναπαραστάσεων ο Χρήστος Δεληδής εμβαθύνει στη χειρονομία της εγγραφής — ως μία χάραξη, μία δυνατότητα διείσδυσης στην ύλη. Στην πρακτική του υποκείμενα και αντικείμενα αντιμετωπίζονται ισότιμα, απαλείφοντας λογικές ασυνέχειες και αποδίδοντας ένα αποτέλεσμα ενιαίας επιφάνειας. Στην εστίαση της ζωγραφικής επιφάνειας, συνειδητοποιεί κανείς πως η γραφή αναπτύσσεται οργανικά, σχηματίζοντας ένα μεγάλο πορώδες. Σε αυτό το σημείο, το σχέδιο επανασυστήνεται με όρους επιδερμίδας. Σε μία εξέλιξη της εν λόγω σκέψης, η περφόρμανς *Anthology of Cracks* δοκιμάζει τις ανοχές και τις συμπεριφορές του ανόργανου πηλού και της έμβιας σάρκας.

Στην περφόρμανς, ο ανόργανος νωπός πηλός αποκτά κεντρική σημασία παίρνοντας τη μορφή του αμφορέα. Σε μία αναλογία, η οργανικότητα της φόρμας του κεραμικού αμφορέα παράγεται καθ' εικόνα και καθ' ομοίωση της ανθρώπινης ανατομίας. Κατ' αυτό τον τρόπο στο κεραμικό αποδίδεται μίας μορφής μνημειακότητα της καθημερινής ζωής, μιας και κάθε πύλινη κούπα ήρθε να αντικαταστήσει τη χούφτα για τη μεταφορά υγρών.

Σε συνέχεια των ψυχαναλυτικών προσεγγίσεων του Sigmund Freud και μετέπειτα του Anzieu Didier, το πιθάρι ανάγεται σε ψυχονομικό αντικείμενο του εγώ, του οποίου η ανατομία διακρίνεται σε δύο στρώσεις, τη μέσα και την έξω. Η εξωτερική επιφάνεια του πιθαριού λειτουργεί ως ένα αλεξιδιεργητικό σύστημα, δηλαδή ταυτόχρονα προασπίζει και ερεθίζεται, ενώ η εσωτερική αποτελεί την επιφάνεια της εγγραφής της μνήμης (δηλαδή το τραύμα). Στον άξονα της σχέσης του εξωτερικού ερεθίσματος και της εσωτερικής εγγραφής, η περφόρμερ «γκρεμίζει» τις διαστρωματικές αυτές σχέσεις —τραυματίζει, χαράζει, παραμορφώνει την κεραμική επιφάνεια-εξωτερικό— αντιιστρεφοντας τη σχέση περιεχομένου και περιέχοντος. Ως άλλη επιδερμίδα, το νωπό κεραμικό ανάπτυγμα απορροφά τη δράση της ερμηνεύτριας και άλλοτε μετασχηματίζεται σε μήτρα, κατοικία, όργανο, τάφο.

Εικόνες (πίσω σελίδα)
1. Πούπουλο θηλυκού παγονιού 2. Μελανόμορφο κεραμικό δοχείο 3. Απολιθωμένο κέλυφος κοχλία πορταία 4. Ασβεστόλιθος 5. Όστρακο πεταλίδας 6. Μελάνι σε χαρτί 7. Οστό χελώνας caretta caretta 8. Κεραμικά θήκη 9. Φυσικός οπόγγος Καλύμνου 10. Κεραμική κούπα λευκού πηλού, υψηλής θερμοκρασίας 11. Ημιπολύτιμος λίθος Αχάτης 12. Κεραμικά λευκού πηλού biscuit 13. Ελληνικό κοχύλι (pholas dactylus) 14. Κεραμικό δείγμα υαλώματος lava glaze 15. Ρίζα επικαλυμμένη με άλατα 16. Κοκκιοπαγής ασβεστόλιθος 17. Κεραμικός ομφαλός ψημένος σε μεσογειακό καμίνι 18. Κέλυφος στρείδιού 19. Ιζηματογενές πέτρωμα 20. Όστρακο Ινδονησίας 21. Αργιλικός ασβεστόλιθος 22. Αυγό ορτυκιού

Το έργο *Anthology of Cracks* του Χρήστου Δεληδήμου, σε επιμέλεια της Βασιλικής-Μαρίας Πλαβού και ερμηνεία της Νάνου Σταματοπούλου, παρουσιάζεται με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON.

Christos Delidimos' performative piece *Anthology of Cracks* with the participation of Nancy Stamatopoulou, curated by Vassiliki-Maria Pavou, is presented with the support of NEON Organisation for Culture and Development.

1. Feather of female peacock 2. Blackpainted ceramic pot 3. Fossilized shell of helix pomatia 4. Limestone 5. Oyster shell 6. Ink on paper 7. Caretta caretta turtle bone 8. Ceramic case 9. Natural sponge from Kalymnos 10. Ceramic mug made of high temperature white clay 11. Semiprecious Agate stone 12. White clay ceramics (biscuit) 13. Greek shell pholas dactylus 14. Ceramic sample in lava glaze 15. Salt-coated root 16. Limestone 17. Ceramic in Mediterranean furnace 18. Oyster shell 19. Sedimentary rock 20. Indonesian shell 21. Aluminous limestone 22. Quail egg

Citing back to Sigmund Freud and Anzieu Didier's *Skin Ego*, the amphora functions as a peculiar physical wrapping, an in flux container with an inner and an outer surface. The outer surface both stimulates and protects, while the inner one absorbs and creates memory. The performer deconstructs these layers and disturbs the balance of contained and container. Amphora is addressed as a transitional object, that undergoes different transformations during the performance — becoming a womb, a house, an organ, a grave.

During this performance, the inorganic clay participates in the revisited of cup is produced to replace the handful. Thus ceramics reflect a certain monumentality of the everyday life.

The meeting of landscapes and organic bodies has always been a very intriguing representation in Christos Delidimos' drawings. His remote territories often transformed into flesh, unsettling the limits of the organic and the inorganic. Christos Delidimos develops these drawings in a persistent ascesis of writing — a kind of writing closer to matter and the intense gesture of engraving. Throughout his practice objects and subjects are treated equally, resulting in the creation of a vibrant surface. With a closer focus on these drawing details, one can realise that the same writing is developed throughout the surface, structuring a rich porosity. As such the drawing surface is re-introduced as a skin. Taking this approach a step further, *Anthology of Cracks* is a performance that studies the tolerance and the behaviour of the inorganic clay and the vital flesh.

the performer's body is itself the artistic object.
artists' body functions as a tool for the production of the artistic object, while movement-space in a single continuum. Both artists focused on the way the was shaped as a study investigating the relationships of body-object, overlapping field of performance with ceramic arts. *Anthology of Cracks* Delidimos and the performer Nancy Stamatopoulou, examining the *Anthology of Cracks* is the latest collaborative project of the artist Christos

Ceramics and Performance: Anthology of Cracks